

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 226/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 342/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. januára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 342/04.

Zo sťažnosti vyplýva, že «Okresný súd v Žiline porušuje čl. 48 ods. 2 a čl. 6 medzinárodného dohovoru. Žaloba bola podaná dňa 11. 11. 2004 a doteraz nebol vytyčený termín pojednávania. Sťažnosť predsedovi súdu prietahy neodstránila. Prietahy sú 3-roky a 2-mesiace. (...) Žaloba podaná dňa 11. 11. 2004, konanie je jednoduché a zbytočné prietahy sú jasné.

Sťažovateľ podal sťažnosť na zbytočné prietahy dňa 25. 07. 2007 predsedovi súdu, ktorý na sťažnosť vôbec neodpovedal a prietahy neodstránil.

Ide o ďalší dôkaz existencie „komanda sudcov“, ktorý pokojne maria a porušujú základné práva sťažovateľa.»

Sťažovateľ navrhol vydať nález tohto znenia:

„Okresný súd v Žiline porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 - právo na konanie bez zbytočných prietahov, čl. 46 ods. 1 - právo na súdnu ochranu a čl. 6- právo na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prietahov garantované medzinárodnými dohovormi, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Ústavný súd SR prikazuje konať vo veci 13 C 342/2004 bez ďalších prietahov.

Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť D. B. primerané zadostučinenie vo výške 100.000.- Sk do 15 dní od dňa doručenia nálezu Ústavného súdu.

Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť trovy konania, ustanoveného advokáta etc. do 15 dní od dna doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

2. Sťažovateľ žiadal tiež o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom z dôvodov, že „bude úspešný (...), je plne invalidný bez príjmov od mája 2006 (...), nemá vyrubený dôchodok (...), má majetok, ktorý je mu na záťaž (...)“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 226/08-6 z 22. mája 2008 bolo rozhodnuté o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V odôvodnení uznesenia bol sťažovateľ vyzvaný, aby do 10 dní od doručenia uznesenia predložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom s tým, že ak tak neurobí, jeho sťažnosť môže byť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené, pričom na výzvu reagoval podaním zo 4. júna 2008, splnomocnenie pre advokáta nepredložil a vo svojom uvedenom písomnom podaní uviedol, že tak ani neurobí, pretože „nemá peniaze na nákup advokáta na zastupovanie“.

Vzhľadom na to, že jednou z náležitostí sťažnosti je aj povinné právne zastúpenie sťažovateľa, ústavný súd po tom, ako nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia pre advokáta. Sťažovateľ napriek výzve žiadneho advokáta nespĺnomocnil. V plnej miere teda obstojí záver, že sťažnosť nespĺňa jednu z náležitostí predpísaných zákonom, už aj preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ podaním zo 4. júna 2008 na výzvu ústavného súdu, aby predložil splnomocnenie udelené pre advokáta v danom konaní, reagoval tak, že o predsedovi senátu, ktorý podpísal uznesenie o nevyhovení jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, uviedol, že je „nepoučiteľný výtržník“, a ďalej dodal, že:

„Výtržník JUDr. Kohut si urobil z Ústavného súdu plochu na šantenie na dobu 12-rokov. Pripojil sa k iným výtržníkom Ústavného súdu (...). Ústavný súd, chlievik pre ustráchanov, ktorí sa boja, trasú pred zákonom (...) o preukazovaní pôvodu majetku. Od strachu, že im bude preukázané ich bohatstvo získané ilegálne. (...)“

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaniach prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža ústavný súd a jednotlivých sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanie slušnosti, úcty k ústavnému súdu a jeho sudcom.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu bolo treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takeého práva.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, na okolnosti prípadu, ako aj na to, že sťažovateľ nevyhovel výzve ústavného súdu, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ktorých súčasťou je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, a z toho dôvodu už nepripadalo do úvahy rozhodovať o merite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2008